

афл дп челалатл малл алл Дънпре. Тотл не ачелл тимнл порнл Цернл Георгие, вѣтафлл сарѣлорл рескѣлѣ, ажѣтатл де о дивѣисне максѣлскѣ, ла Соѣла шл аменѣлцл Адрианополе. Фѣрѣ а дптимпѣла чева дппротѣвѣре, рѣшѣл трекѣрл Дънпреа шл копѣнсе-рѣ Исакѣла, Мѣчѣлѣл, Тѣлѣа шл Харсова. Исмаѣлѣл а фостѣл сѣ-лѣтл сѣ се дѣкѣла дпн лѣса мѣнѣисне. Брѣла де дппротѣвѣтл с'а дппротѣвѣтл маѣ лѣнѣл тимнл, дпсѣ ла зрѣтл тотл трекѣл сѣ се дп-кѣне шл еа дпн ачѣелл прѣчѣл. Флотѣла рѣсѣскѣ дпн мареа неагрл потѣ акѣм сѣ тѣргл не Дънпре дп сѣсѣ, ка сѣ спрѣжѣнеаскѣ опе-раѣиснѣл арматѣл, каре еспѣла Сѣлѣстрѣа.

Пе кѣнд ера маѣ маре прѣмежѣла негрл неагрлпареа дпне-рѣдѣл остѣне, се дешѣнтл еперѣла тѣрѣлорл кѣ тотл тѣрѣа. 40,000 тѣрѣл шл 40,000 воснѣчѣл атакѣрл не Цернл Георгие дпн досѣ тѣрѣл, шл'а сѣлѣрл а се дпкѣла дп Белградѣ. Сѣкѣлатл де тотл грѣеа че'л вѣнеа дпн партеа ачѣста, марѣла вѣзѣрл порнл кѣ грѣсѣл арматѣл сѣле ла Шѣмла шл де аколо тѣрѣисе зѣл корнл дѣ 20,000 негрл десѣлокѣреа Сѣлѣстрѣл. Дп депѣртѣре де о нѣлѣ дела ачѣстл фор-тѣрѣл сѣ ескѣ о лѣнтл сѣлѣерѣсѣ дптрѣ рѣшѣл шл тѣрѣл, дп каре атѣеле тѣрѣл дпшл аскрѣл дпнѣнѣреа, фѣрл ка тѣрѣлорл сѣ ле фѣе рѣешѣл ла кѣле а десѣлока фортѣреаца, адектл аѣ бѣла ажѣторѣл дп лѣнѣтрл. Дптрѣ ачѣсте еатл кѣ вѣне лѣла лѣл Noem. Пѣлоѣла шл нѣоа дпчепѣрл а фѣче дпсѣрѣлѣ нежѣлѣлате. Рѣшѣл сѣ вѣзѣрл не-воѣл а десѣфѣе де сѣне оѣсѣдиснеа, шл дпнѣ че провѣзѣрл локѣрѣле, че ле копѣнсеерл, кѣ гарнѣисѣне де ажѣсѣ, се тѣрасѣрл не ла кор-телѣле де лѣрл дп провинѣлѣле дела Дънпре Рѣмѣнѣла, Молдаѣла шл Бѣсарѣнѣла. Пе малѣл тѣрѣсѣскѣ алл Дънпре'л ашезѣрл остѣшѣне нѣ-маѣ ла канѣлѣ подѣлѣл дела Харсова. — Зѣспѣлѣле де „Дѣла“ не апроѣмѣте сѣжрѣшѣлѣл ачѣстл рѣсѣвоѣл, каре се дпкѣе кѣ пѣчеа де-ла Бѣкѣрѣлѣ, ка апѣл сѣ не потл десѣрѣл дпкѣ шл рѣсѣвоѣлѣ дела анѣлѣ 1828, не каре дпмперѣлѣл Нѣколаѣ а воѣтл сѣ'а лѣл кѣндѣл дп перѣсѣл.

Монархѣла Аѣстрѣакѣ. Тѣранѣлаѣла.

Сѣлѣтемѣл дпсѣрѣнѣл а пѣлѣла зрѣлѣторѣлѣл артѣкѣлѣл.
Сѣлѣтл 21 Дѣтем. к. н. 1853. Дп Np. 96 алл Gazetei Тѣран-ѣлаѣнѣл дпн 2 Дѣтем. чѣгѣрѣлѣл де кѣрѣндѣл зѣл артѣкѣлѣл, каре а-сѣмѣра пѣсѣтрл, о мѣртѣрѣсѣимѣл кѣратл, а фѣкѣтл о дпнѣнѣрѣе не-пѣлѣкѣтл.

Дѣскѣиснеа чеа дп фортл де прокѣлмаре, а авѣтл де скѣнѣл, прѣкѣм сѣ паре, а не адѣче а мѣнте, ка сѣ фѣчѣмѣл пѣрѣстѣсе дп тотл анѣлѣл негрл рѣмѣнѣл че'л кѣзѣл дп тѣрѣсѣрѣле дела анѣл 1848 шл 1849, каре естѣмнѣл, дпнѣл кѣмѣл сѣрѣиторѣлѣл ачѣлѣл артѣкѣлѣл, дп-вѣнсѣндѣсе не сѣне дпсѣшл, о мѣртѣрѣсѣе, аѣ рѣмѣасѣ „дпн негрл-сѣре, лѣне, сѣл дпн алѣе прѣчѣне сѣкрѣте“ (нѣл дпн партепе крѣдемѣл вѣртѣсѣл, кѣ дпн чѣле досѣ прѣчѣне нѣмѣте, фѣндѣл дп зрѣ-мѣ ачѣсте сѣлѣтл де ажѣсѣл).

Е лѣврл фѣрѣмѣсѣл шл чѣнѣтѣл а'шл адѣче аминѣте де че'л рѣпѣсѣл дпн рѣгѣдѣнѣл шл жѣртѣе сѣнѣте дп дпдѣлесѣлѣл крѣдѣнѣл шл алл драгѣстѣл крѣдѣнѣл; дпсѣ а прѣгѣтл кѣлеа спѣре ачѣста пѣнѣ о дп-кѣлѣтѣре пѣлѣкѣл а зѣнѣл адѣчѣрѣл аминѣте пѣне де сѣнѣе, а провѣока сѣ еасѣ дпн мѣртѣмнѣл зѣмѣра зѣнѣл трекѣтл пѣнѣл де фѣталѣтѣлѣл, а рѣадѣче дпн мѣнте икѣне де ачѣле, каре, кѣ кѣтл ѣ маѣ десѣл вѣ-лѣл, че ле акѣперѣ, кѣ атѣла ѣ маѣ вѣне, ачѣста нѣл дпсѣмнѣлѣл а лѣврл дп дпдѣлесѣлѣл дпдѣсѣрѣл крѣдѣне, алл драгѣстѣл шл алл ѣертѣрѣл.

Жѣртѣа чеа прѣа сѣжѣнтл, дптрл акрѣлѣл адѣчѣре аминѣте сѣ фѣ-че лѣтѣрѣла, с'а дпкѣлатл кѣ кѣвинѣте де дпнѣлѣнѣрѣе, — апѣл дп-тѣ'адѣверѣл кѣ адѣчѣрѣл аминѣте де чѣле атѣре, каре даѣл довадѣл, кѣм-кѣл омпѣл нѣчѣл ва сѣл зѣте, нѣчѣл сѣл ѣертѣе, естѣ рѣл дпдѣмѣлѣл до-жѣнѣреа негрл сѣвѣрѣшѣреа елѣлѣлѣл крѣдѣне шл а сѣлѣлѣлорл дѣм-пѣзѣеѣл.

Кѣмѣл вѣнѣл рѣмѣнѣл ла кѣлѣкѣлѣл ачѣлѣл артѣкѣлѣл де се нѣмѣскѣл зѣл попорѣл, „каре се пѣрѣсѣе елѣл не сѣнѣшл“, шл кѣрѣла дпн прѣчѣла ачѣста і сѣ апроѣмѣте, кѣ „ва фѣл пѣрѣсѣлѣтл де тотл лѣ-мѣа“, естѣ кѣл аневоѣл де а дѣдѣче дпн дптрѣгѣлѣл лѣл кѣнтѣстл.

Дпнѣнте де пѣлѣлѣл де дпкѣеѣре алл ачѣлѣл артѣкѣлѣл лѣ сѣ а-рѣжѣл, кѣ ѣл арѣл фѣл „о пѣлѣисне, ла каре сѣмѣлѣл де сѣне шл де дѣмнѣтѣеа сѣа оменѣскѣл дпне нѣмаѣл кѣтл фѣлѣктѣа де пѣаѣ, шл каре дпн прѣчѣла ачѣста нѣ'аре сѣ се маѣл пѣкѣжѣ-

скѣ, дактл маѣл кѣрѣндѣл орѣл маѣл тѣрѣлѣл мѣлѣл зѣнѣл аѣ сѣл фѣл о пѣрѣсѣскѣ.“ —

О Dōmne, негрл че еартѣл кѣл ворѣе де ачѣсте ? ! — До шл нѣчѣ кѣл кѣнѣдемѣл прѣчѣла, нѣчѣ кѣл авѣмѣл десѣлѣл ачѣрѣне де мѣнте, ка сѣл гѣчѣмѣл кѣ че кѣзѣнтл дп вѣлѣжѣкѣрѣскѣл не рѣмѣнѣл кѣл асѣмѣлѣреа фѣкѣлѣл де пѣаѣ, тотѣшл спѣре а да адеверѣлѣл чѣнѣтеа сѣа, трѣеѣ сѣл дпфѣдѣнтлѣл дп прѣвѣнѣла ачѣлѣла о пѣрѣре кѣл мѣлѣл маѣл фѣлѣсѣторѣл. Рѣмѣнѣл адектл дп дѣоѣче сѣлѣтл зѣл попорѣл бравѣл, крѣдѣнѣсѣл, кѣл зѣл сѣлѣмѣлѣнтл сѣмѣлѣл, сѣлѣтѣсѣл, каре фѣрл дп-доѣлѣл дпне маѣл мѣлѣл де кѣтл зѣл фѣкѣл де пѣаѣ, пѣнѣл зѣмѣре нѣл лѣсѣне сѣл аѣате дела дѣрекѣиснеа сѣа чеа кѣл тѣлѣл пѣрѣкѣлѣл, пѣнѣл фѣрасѣ бѣмѣастѣче.

Пѣрѣсѣреа „мѣлѣторѣл фѣл зѣнѣл аѣ сѣл“, де каре сѣл ворѣеѣе дп ачѣлѣл артѣкѣлѣл, с'а алѣтѣратл аколо нѣмаѣл негрл форма чеа вѣкѣл клѣсѣкѣл а кѣзѣтѣрѣлорл шл ѣл провѣлѣл, кѣл нѣ с'а пѣсѣл дптрѣадѣнѣсѣл, аѣл потѣ кѣл дпсѣшл сѣрѣиторѣлѣл артѣкѣлѣлѣл естѣ зѣл асѣлѣлѣл де фѣлѣл, шл дп зрѣтл зѣл омпл, кѣрѣла і с'а зѣлѣл дп Еѣропѣ ?

Дѣла тѣрѣнѣл Дѣтем. дпн 12. Дѣкѣндѣл с'а дпкѣлѣл Дънпреа а кѣм дпчѣтѣлѣл тѣранѣлѣл де мѣрѣе дпн дѣра тѣрѣсѣскѣ, нѣче сѣкѣм-нѣл нѣче орегѣл нѣче вѣмѣакѣл нѣ сѣл маѣл вѣде пѣла нѣл кѣм ера пѣлѣл акѣмѣа, ачѣлѣл артѣкѣлѣл аѣл зѣлѣтл зѣл прѣдѣл дпсѣмнѣлѣл дп Рѣмѣнѣла, шл де ачѣеа зѣнѣл сѣ еспѣртл шл дпн Брашѣовѣл. Кѣл вѣпорѣл Аѣстрѣакѣл дпн Констанѣнѣнополе даѣл сѣл стрѣкѣрл чеа мѣрѣе колѣнѣкѣл. Мѣл де вѣте дпн томпѣа трекѣтл даѣл аѣл дптрѣлѣл ка вѣре 5 мѣл, каре де алѣтѣдѣтл пѣлѣл дпн тимнѣлѣл ачѣста сѣл зѣрѣкѣл ла 20—30000. Кѣсѣа естѣ кѣл фѣндѣл сѣкѣмѣе дпн дѣлѣл шл авѣндѣл пѣлѣл кѣлѣтѣре дпн Бра-шѣовѣл, негѣлѣторѣлорл нѣл ле дѣл мѣлѣа аѣе адѣче, апѣл маѣл авѣмѣл шл пѣдѣктл мѣре кѣл лѣсарѣтѣлѣл де 3 сѣпѣмѣнѣе, шл кѣл лѣнѣла тѣрѣзѣл-лѣл. Дпсѣмѣлѣл прѣдѣлѣлѣл с'а лѣзѣрѣлѣл кѣл тотѣлѣл, лѣнѣлѣрѣлѣл, каре ла кѣлѣлѣл D. Гѣртѣер а сѣчѣратл лѣлѣла чѣлорл маѣл маѣл шл рѣкѣ-пѣлѣнѣла пѣлѣкѣлѣл шл пѣнѣл зѣлѣе сѣмѣне де сѣнѣнѣрѣл. Мѣлѣл Бра-шѣовѣл аѣл вѣнѣлѣл дпн томпѣа трекѣтл ка с'а лѣл вѣзл кѣл естѣ чеа мѣ-лѣсѣтрл. — Аѣлѣмѣл де сѣкѣрл кѣл пѣнѣлѣлѣл рѣсѣскѣл Енѣлѣхѣрт а кѣ-зѣлѣл дпн лѣвѣреа дела Мѣчѣнѣл.

Дпнѣлѣлѣлѣл де зѣл.

Маѣстѣатеа Сѣа дпмперѣлѣл а пѣлѣкѣлѣл кѣмѣлѣл де дпнѣлѣлѣл пѣнѣлѣл-адѣжѣтанѣе кѣнтѣле Грѣисѣе кѣл зѣл трѣнѣл сѣнѣратл пѣнѣл Пѣра-га, Дрѣсѣда, Лѣнсѣа, Хоѣл шл Нѣрѣнѣберѣа ла Мѣнаѣлѣл.

Сѣл кѣрѣ дпн Белградѣл кѣл датл дпн 1ѣе Дѣтем. кѣм кѣл зѣоа С. Андреѣл а фостѣл негрл Сѣрѣл дпн трѣл прѣвѣнѣлѣл дпсѣмнѣлѣл, дпнѣлѣл негрл кѣл с'а сѣрѣватл зѣоа адѣчѣрѣл аминѣте негрл кѣлѣлѣлѣл inde-пѣнѣнѣлѣл, ла каре сѣрѣаре нѣл с'а чѣлѣл рѣгѣдѣиснеа оѣчѣнѣлѣл негрл прѣтѣкторѣле лѣрл рѣсѣскѣл дпмперѣлѣл Нѣколаѣ, шл кѣлѣлѣлѣл рѣсѣскѣл нѣл а лѣлѣл парте ла еа; адѣоа негрл кѣл ѣа сѣлѣрѣлѣл дпѣреа десѣне стрѣкѣреа флѣте'л тѣрѣчѣл, шл десѣне прѣндѣреа адмѣлѣлѣлѣл, шл алл трѣлѣеа негрл кѣл атѣнѣл а мѣрѣлѣл Мѣхаѣлѣлѣл Белградѣлѣл ѣертл Пѣла.

Дѣла Londonѣл сѣл кѣрѣ кѣл датл дпн 16 Дѣтем. к. н. Лѣрдѣлѣл Пѣлѣмѣрѣстѣн шл а датл дѣмѣиснеа, шл де 48 ѣре а дпчѣтѣлѣл а маѣл фѣл мѣдѣларѣл алл кѣлѣнѣтѣлѣл Аѣрѣдѣен. Ачѣстл еѣенѣмѣнтл а фостѣл, че а мѣлѣкѣтл не кѣнтѣле Аѣрѣдѣен а кѣлѣлѣлѣл ерѣл дпн фѣлѣ ла Ос-борн де зѣнде апѣл с'а дпторѣл, шл кѣл елѣл дпѣреа десѣне ачѣеа кѣл Маѣстѣатеа сѣа а прѣмѣлѣл аѣлѣкѣлѣлѣлѣл лѣл Пѣлѣмѣрѣстѣн.

Бѣрѣа а фостѣл дпн Лондѣра фѣртѣе аѣлѣсѣлѣл ла дпѣреа десѣне аѣ-дѣкѣлѣиснеа лѣл Пѣлѣмѣрѣстѣн.

Лѣрдѣлѣл Рѣдѣклѣл сѣл сѣлѣше дпн тотл кѣнѣлѣл а пѣне дпн лѣврѣе зѣл армѣлѣлѣлѣл. Дѣвѣнѣлѣл а дпнѣтл десѣне ачѣста маѣл мѣлѣе мѣдѣн-ѣе. — Ла о мѣдѣнѣлѣл дпнтрѣе ачѣсте нѣл а вѣрѣтл сѣл ѣеѣе парте Сѣ-рѣасѣкѣрѣлѣл. Ачѣстл перѣсѣлѣл дпнѣлѣл сѣл фѣе дпн чѣртл кѣл кѣлѣсѣкѣ-тѣлѣл пѣнѣлѣлѣл алл гарѣлѣлорл Мѣхѣмѣд Рѣсѣмѣд Пѣла, негрл кѣл елѣл нѣл естѣ дпдѣлесѣл кѣл пѣлѣлѣл де оперѣлѣисне а мѣнѣстрѣлѣл де рѣсѣвоѣл, шл негрл ачѣеа с'а шл фѣе чѣртл дѣмѣиснеа.

Тѣмѣсѣлѣл с'а тѣлѣграфѣлѣл дпн Бѣенѣа кѣл датл дпн 13 Дѣтем : Сѣл зѣчѣтл, кѣм кѣл Пѣрѣсѣа сѣлѣлѣлѣл де Рѣсѣа а дѣкѣларѣлѣл Пѣр-ѣлѣл рѣсѣвоѣл, шл кѣл о потѣре дпнѣлѣлѣл рѣсѣо-пѣрѣсѣкѣл мѣрѣе кѣлѣре Ен-зѣрѣмѣлѣл.

Пе лѣрдѣлѣл Аѣрѣдѣен дпн зѣгѣрѣвѣскѣл енѣлѣлѣл мѣзѣндѣл не зѣл вѣлѣл кѣл ѣртл де пѣлѣкѣл, шл фѣмѣндѣл дпн пѣла пѣлѣл, о потл дпѣло-мѣлѣлѣл сѣлѣтл дпн фѣлѣлѣл сѣл мѣосѣл ла пѣлѣлѣлѣл аѣрѣнѣсѣл.

ресвоїмлі дін Асія, съ фіе транспортеле петрекуте де корвіеле
енглеземі.

Парисъ 19 Дечем. к. н. Късноската prin Телеграфъ деклари-
раше а „Мониторъ“ дескри ретрацеара азъ Пампестон дикее азъ
зъриториле квинте: Политика дин афаръ а ремасъ къ тотъдъ стрънъ
ла хотъртура побилъдъ Lordъ, ни по сътемъд конвини, къ ачъ-
стъ динъшларе, нъ ва търъра нче дитрнъдъ фелдъ динделереаре че
спре порорие констъ дитре Англия ни Франция дескри мареле ин-
тересъ, че окъвъ Европа. Къ тотъ ачесте н се воръ тира оменъ,
към къ а постръ кондспере хрмъсъ ла ешпир дин кабинетъ а ачелъдъ
върватъ де статъ каре аинъ де активъ а контревиъдъ а адъче ачелъдъ
динделереаре, ни де акрвъ въне симпунитне с'а екскратъ тотъ дъвна
гвернмъдъ Майстъръдъ селе а динпатрълъ.

Парисъ 18 Дечем. Тъгъзіреа кареа аратъ „Монитореле“ ас-
пра ретрацереі Лордълі Палтерстон а фькътъ таге вазъ.

Айча сьлѣд ѡмѣни дѣ оудѣ дѣ ачѣса ѡпѣнѣа, кѣмѣтѣ Лордѣа Палтерстон ла декидѣрѣа виѡтѡрѣа ла парламентѣа ла аѣ стѣнѣахѣа сѣаѡаѡѣнѣа шѣ кѣ елѣментѣа кѡпѣнѣахѣа Лордѣа Дерѣа ла тѣчѣ ла кѣрѣтѣ. Гѣбернѣахѣа нѡстѣрѣа дѣ нѣрѣ рѣѣ деѣнѣрѣ еѣнѣрѣа ачѣстѣа гѣрѣаѣѣ дѣ стѣахѣа, кѣѣ чѣнѣрѣ тѡтѣ мѣнѣстрѣа елѣнѣзѣнѣа елѣа аѡстѣа зѣнѣкѣахѣа, кѣрѣ а сѣмѣаѣстѣахѣа мѡѣ тѣрѣ кѣ аѡпѣрѣаѣтѣахѣа.

Angria.

[illegible]

Pócia.

Invalizii și alte spălatele sere kz ordinanțele dmpertuții și pringia darpșorilor și dntiprtorilor și pangă ale soldațiilor kari c'ă dierne și k'lytie trșchi pe kșat și pe mare. Așar de așesta se zice k' dmpertat' și arș și porsvitiș kșit'ioriele : Svyt dmpertșariile de așar amș așat' de lșis, çekrș, Bessarabia și gșvernementsk'ș Kerșon și Tashia ale nyie și k' stat' de acedii. Gșvernementsk'ș Tashia și o parte a gșvernementsk'ș Kerșon de parte stlșg a Bșrșk'ș are s' c' s'v s'v porsvitiș Șeșrșk'ș de marip' aș postș, admiraleș și general-ađskateliș pringieș și Menčikov, çekrșk'ș Bervia, și parte șeșalatt a gșvernementsk'ș Kerșon de parte dšrșt a Bșrșk'ș s'v komendantele kor și aș trșiele de armat'ș, Ğeneralile de kavaleriș Oșten-Saken. Pringiele Menčikov și Baronele Oșten-Saken vorș așe dntreșkșare deș pšreșt'șare șe și se kșviniș dșn' dšs'ceșiniile șeșat'șiș din 5 Decem. 1846 și tot'ș timk'șk'ș, k'lyt' va gșnea stat'ș de acedii.

Ал рапортлă, ч' лă ваче генералеле аджтанте принципеле Андроников кытре генерал-аджтантеле принципеле Воронцов тӓ пе каре ачеста ла тӓмӓс Магистрци Селе Императрици Николай, дескре лок-
еيرة дела Акадмич, дескре де атырӓнглӓ тӓтӓ деквриере лӓтӓи
ангӓ зиче :

«Еа кзвѣѣ а потѣ прѣвѣ ачѣсть лзвѣ ка знѣ актѣ де арме ек-
страорднѣрѣ. О канонѣ тарѣ де о орѣ, знѣ фокѣ де картачѣ шѣ
де псѣче кзмнѣлѣ де дозе орѣ, о лзвѣ де патрѣ оре кз армѣде
полѣте, карѣа а контнѣзѣтѣ днтр'о гонѣре кз атрѣзѣдѣне пестѣ мнѣшѣ
шѣ вѣтѣ, с'а патрѣтѣ днѣеа кз опоре мнѣм прѣм вѣтѣжѣ шѣ неосѣбѣста
недѣлѣнѣмтарѣ еде трѣслорѣтѣ рѣсѣтѣ: еде арѣтѣ, кѣ нѣ е дн-
недекарѣ патрѣ лзвѣтѣрѣтѣ, че сѣмѣтѣ днѣокадѣ де крѣднѣца орѣо-
докѣтѣ, карѣа лѣ кѣтѣмарѣа днѣтѣзѣмѣлѣ лорѣ днѣмтарѣтѣ патрѣ кз
днѣтѣ, днѣмтарѣтѣ шѣ патрѣа нѣа анѣкарѣ армѣде. Шѣ оре патрѣарѣзѣ кѣ
врѣо недѣкѣ патрѣтѣ о армѣтѣ, карѣа прѣврѣеа днѣ рѣпетѣ кзвѣтѣде
домнѣтрѣлѣзѣ сѣѣ: „Спрѣ тѣне Дѣмне ам нѣдѣждѣтѣ сѣ нѣ не
рѣмнѣнѣзѣ дн вѣчѣ“.

Иерция.

Dezpre lugetivnurile din Persia, care a luat o pasceziune
vrjztiweskă asupra Turciei se scrie „Independanții“ din Paris
vrjztiwurile :

Прекъм се паре, декъндѣ с'аѣ дитѣмлатѣ рескола дин Кър-
дистанѣ асѣпра стѣтѣнреі порѣи, аѣ окъпатѣ персіаніи кѣмпіеле че

zakъ de kъtre anъsъxъ mъnъstъxъ Zagrosъ znъ dъnstъ, че есте lokъtъ
de o mъzъme de semъnie ale popъrelorъ nomadъche mъ resъboъce,
kare tъneleorъ че ераxъ tъmъne de la Konstantinopolе саxъ nъsъ dъ
kontъrъ. Фiъndъ къ divъnъxъ nъ а vъstъ съ се словъdъ dъnъrъ lъnъtъ
фъръ dъolъce, amъa dъrъ еdъ аdъ dъnъoъnъtъ neorъnъnъtъ.

[illegible]

Se vorbesc de o oșieră de 100.000, zismetate dintr-o
a foste trupe vorș și mai aprinde de adevărș. Trupele sunt orga-
nizate cu totuș pe nișiorș europeanș. Artileria este comandată de
unș franceș și de unș italianș.

De la anul 1829 când trupele rusești au străbătut pînă la granița de către mării la provincia Aderșidians, a domniței cea mai sinceră amicitie între Persia și Rusia. Ba că e mai multă Șahzad de akma și a lăsat și instructorii ruși din armata sa.

45.

Публикация сметеilor държате ла фундаціеа Францискъ
Іосіфанъ: М.

			ф.л.	кп
Дела	Симеон Бореиѣ Пар.	ла Петреи	-	5
"	Симеон Динтеа	ла Кирѣз	-	5
"	Зна Anonim din Бранов	-	-	10
"	Зна Anonim din Кричиан	-	-	10
			Сума	30

Дін Протопопiатълѣ Жоажѣлѣ.

Дін Компаніатеа Бжрєвъ. Дін Лада Бієрєвіч 8 ф.
 Деда Н. Івановіч Пар. 3 ф. Н. Пьтрось Тігоръ 24 к. Г.
 Блжъ 6 к. Б. Схедетєриєнъ. 10 к. І. Гаврілъ Тігоръ 10 к.
 О. Петєр 6 к. А. Говєр 6 к. П. Морієн 10 к. Д. Коравіа
 10 к. Д. Пьтрось 10 к. С. Кріпанъ 6 к. М. Хачілілъ Бі-
 рьєвъ 10 к. А. Коніжъ Тігоръ, А. Говрілъ, І. Кріпанъ кьтє
 6 к. Н. Гаврілъ 10 к. Т. Подєліанъ, Н. Пьрєвъ, П. Хончілъ
 А. Солотіє кьтє 6 к. І. Пьтрось 10 к. Д. Каніжъ
 6 к. І. Івановічъ 4 к.

Сума 14 —

Din Komunitatea Altaișlăi mare. Din Lada Bî-
cîi 2 ф. Дела I. Костé Парох 2 ф. В. Попа 40 к. П.

Тарзиѣ, О. Тарзиѣ, С. Клоамба, I. Аврѣдѣ, С. Клоамба, II. Ковшовѣ, I. Жидѣ, I. Пышкѣ, Г. Тарзиѣ, Г. Попа, и А. Попа кѣте 20 к. С. Тарзиѣ, А. Тока, I. Аврѣдѣ, А. Клоамба, О. Бѣра, I. Зрѣс, N. Блеа, N. Клоамба, В. Тарзиѣ, I. Тарзиѣ а Тоти, В. Тіока, А. Попа, Т. Тарзиѣ, N. Нѣшка, А. Adam, и I. Tida кѣте 10 к.

Съма	11	—
Дин Комисията Сълидете.	Дела Ч. Парох	I. А-

Дир. Компритатеа Бухалия. Дела Крешини де аколо

Din Comunitatea Buzvin, Baza Creștinii de acolo
 ь конспиреа пхтелор 4 ф. Сума 4

Din Comunitatea Sălașul lui Iosif Din Mădă Eșenii

50 ф. Деля С. Пизо Пар. 6 ф. А. Фярка Ксратор 2 ф. I. Бадс Кантор 1 ф. Г. Борпа Тирор 1 ф. I. Станш Тирор 1 ф. I. Вярмжана 1 ф. N. Тодор 10 к. H. Марда 20 к. H. Къ-
занш 4 к. H. Аезданш 10 к. Г. Априанш 30 к. N. Борпа
1 ф. К. Молдован, Т. Фепедианш, А. Стража, I. Болдо-
ш I. Вярмжана кьте 10 ф.

Din Komunitatea Patamă Mare, Căsceni, Din lada
Biserici 20 ф. В. Потен Парох 5 ф. III. Попа Кантор 1

ф. С. Аня Кантор 4 ф. I. Триф кит 1 ф. I. Мариш 1 ф. Т. Водъ
20 к. N. Ръсан 20 к. I. Пона хотман 20 к. N. Томъ 10 к.
I. Галия, M. Триф, N. Михълиан, M. Зръзъ, I. Некша кѣте
10 к. H. Zdira 6 к.

Дін Комзнітатеа Ньдъшіа 2 ф. Дела Пар. локалѣ	34	6
Гостія 2 ф.	—	—

Сма	4	—
Сма	164	10

Сума тоталъ.	6564	13
--------------	------	----

Курсъ лѣ баніорѣ на Віена дн 23. Дечембре Календ. поѣ.
Апрѣль - - - - - 119½.

TELEGRAFUL ROMAN.

Pag. | 428

Telegrafulu ese de doe ori pe
septemăna: Mercuria și Sămbăta.
— Prenumeratiunea se face în
Sibiū la espeditura foiiei; pe affară
la Ce. R. poște, cu bani gata, prin
scrisori francate, adreasate către
espeditură.

N^{ro} 99. ANULŪ I.

Sibiiū 16. Decemvre 1853.

Prețulu pnenumeratiunei pentru
Sibiū este pe anū 7. fl. m. c.; ear
pe o jumătate de anū 3. fl. 30. cr.
— Pentru celealte părți ale
Transilvani și pentru provinciile
din Monarhiă pe unū anū 8. fl. ear
pe o jumătate de anū 4. fl. —
Inseratele se plătescu cu 4. cr.
șirulū cu slove mici.

Depeșe telegrafice.

Parisū 18 Decem c. n. Monitorele de astăzi înștiințeză eșirea lordului Palmerston din îndemnulū unei întrebări din Iontru a țerei, și enuncie încredințarea, cumcă înțelegerea între Anglia și Franția în întrebarea orientala va continua. Într'aceea condoléză fôea acesta eșirea lui Palmerston pentru simțimintele lui amicabilī ce le avea către împeratulū franțozilorū — Mai încolo aduce Monitorele o depeșă despre perderea turcilorū la Acalțicu.

Bucureșți 17 Decem. c. n. În 13 aū atacatū doue vapore rusești de tunuri, câte cu 10 tunuri, 5 luntriī de tunuri, și 4 șalupe de tunuri românești câte cu doue tunuri mai micī cu 1200 feciori trupe de pe uscatū spriginite de o bateriă ce era pusă peste insulă Măcinulū. Canonada a ținutū dela 4 ore până în zioa ceealaltă la amézī. Pușcași s'aū datū giosū pe uscatū și aū începutū cu călăreți turcești din Dobrucea o luptă de tiraleri. Din partea rușilorū să fie căzutū 11 morți și răniți. Atacarea a remasū fără rezultatū.

Guberniulū persianū a înbiatū prin principele Voronțov cu 30000 trupe de ajutoriū și s'a rugatū de trimiterea unū generale rusescū.

Rescôla Ianicearilorū.

(înceiere).

În 28 Iuliū puse elū să păziască bine pe marele vezirū în acărui nădejde nu se poté lăsa, pune mână pe stégulū profetului, lățește faima, că s'arū fi înceetū pacea cu ruși și plécă în fruntea ostașilorū sei către seraiū unde voiește, după cum spune elū, să reazeză stégulū profetului. Curtea înteiă a Seraiului i se descide, Bostangi-Pașa, Comendantele pazei interne de curte recusă a'i descide pórtă a doua și zice, că trebuie să céră mai înteiū voiă dela sultanulū Mustafa. „Sclavū de rândū“, îi strigă Bairactarū ca cu unū tunetū la ureciă, „tu ai să te întorcī către sultanulū Selimū, căci elū singurū este padișahulū nostru“.

În scurtū după aceea se descide o pórtă Bostangi-Pașa se arătă pentru a doua óră și zice: „Tu dorești să aibī pe sultanulū Selimū, poftimū, étă'lū!“ Zicândū aceste îi aruncă trupulū ce'lū fără de suflare alū lui Selimū înainte. Bairactarū se aruncă pe cadavrulū iubitulū seu principe, îlū udă cu lacrimi, în urmă 'șī astâmpără durerea și străbate în seraiū, unde pășește ca unū stăpânū nețermuritū. Pe Mustafa îlū aruncă într'o temniță, până a nu poté căștiga vreme, ca să demānde mórtea fratelui seu Mahmudū, care se prociamă de locū de sultanū.

Lucrarea cea dinteia gubernemântale a noului sultan a fost denumirea lui Bairactar la demnitate de mare-vezir. Acesta a fost foarte aspru cu dușmanii lui Selim și nouă osândiri la mörte pätärä căpitalsa. Bairactar, care a voit să urmăzä înainte cu lucrările lui Selim, a adunat svatul și i a dovedit într'o cuvântare potrivită trebuința reformelor în organizațiunea militară a imperăției, decă porta voiește a'și recăștiga superioritatea de mai nainte în câmpul luptei.

„Fiind că ianiciari“, zice el, „dovedesc atăta antipatiă către trupele ce s'au format după disciplina cea nouă, atunci ei să'și câștige de sine acéstă disciplină, ca spre învingerea necredințioșilor să se slugiască cu aceleși mizlóce, care le aplică aceia în contra noastră“. Adunarea a primit cu multă plăcere proiectul acesta. Bairactar formă din ceiman, adecă ianiciari de a doua plasă regimente după modelul miliției organizate de Selim; însă ianiciarii, cari încă totu erau mulți la număr înțelegându prea bine, cumcă totă înoirea, care îi prefăce în trupe după modelul europén, le va nimici privilegiile lor, dovediră cea mai cerbicósă opusețiune în contra disciplinei și a esercițiului europén. În însoțire cu preoții escugetar mizlóce, cum aru poté trămite pe ceälaltă lume pe marele vezir. Trufia acestui demnitar mare, care decändu ajunse la putere, se părea a fi coprins de o ametělă, îi naintă căderea. Spre a aduce o pildă despre a lui proterviă arătăm, că întorcându-se el dela o țerimoniă bisericească, a poruncit celor ce'l însoțiau, ca să împrăștie cu bețele mulțimea de ómen și așa să'i facă loc. Bărbați, femei și copii deveniră răniți, se ascuseră cu capitele sparte prin cafenelele mai d'aprobe și umplură aerul cu țipetele lor cele de spaimă. Întâmplarea acésta a dat ocaziune la o rescólă înfricoșată. După datina veciă ianiciarii mai mulțiră lucrarea rescólei prin aprinderi. Întregul pătrariu de cetate, în care se afla locuința marelui vezir se afla în flacăra vii. El însuși a fost atăt de încis prin para focului, în cătă nici poté să se arunce în fruntea trupelor se, nici să pășiască în comunicațiune cu lumea din afară. Focul ținu patru zile. Ianiciarii triumfă și nădăjduiau, că voru pune éraš pe tron pe Mustafa și lui Mahmud îi voru găti aceeși sorte, care o avu Selim. În vecinătatea seraiului se și șoptea de acéste prin ureci. Sultanul Mahmud până acum recusase a urma svatul ce i s'a dat: de a se curăți de fratele se; însă fiind că primejdia pentru el însuși crește cu totă clipela, în urmă dede poruncile trebuințioase. Mustafa fu sugrumat de către carnefice ca un făcătoriu de rele, care a și fost, pentru că puse să se omóre făcătoriu se de bine Selim. Bairactar se află mort în palatul se. El se înăduși într'o sală, unde 'și căută scăpare cu o femeie favorită și cu un eunuc. După ce resculați aflară de sórtea lui Baiaractar și a fostului sultan Mustafa, încetul cu încetul se stâmpără turbararea lor. Cu tóte aceste măcelul între clienții fostului mare vizir ținu mai multe zile. Sultanul Mahmud a fost silit a'și tăinui cu anii mânia ce o avea în contra aceste miliție selbatice, de și era foarte înverșunat din lăuntru în contra ei, până la timpul, cându se pot curăți de ea fără primejdia. Trebuie să pomenim, că miliția cea nouă regulată în tóte rescólele aceste a remas credințioasă și mai bucurósă a fost a peri prin foc în casele se, decăt a se încina ianiciarilor, dela cari nu poté aștepta nici un pardon.

Până cându decurseră întâmplările aceste sângeróse, resboiul cu ruși a fost întrerupt prin întremizlocirea lui Napoleone. Mórtea lui Selim, pe care el îl prețuia foarte mult, și politica ministrilor ce avu următoriu aceluia, care era mai aplecată spre Englitera, îndemnară pe Napoleone a lăsa pe pörtă în mâna ursitei se.

La anul 1809 resboiul a prorupt de nou. Prin rescólele ce urmară una după alta, Turcia slăbise întru atăta, în cătū marele vezirū abia a potutū aduna în giurulū seū la Adrianopole 30,000 ostași. Pe lângă acésta fortărețele se află întrō stare fôrte desolată și nice aveaū mizlôce pentru hrana vieței, nice cele trebuințioșe pentru bătaia spre a poté ținé în locū pe turcī. În zilele cele dinteie ale lui Aprile muscaliī trecură Dunărea pe la Galați. Generalele Miloradovici cuprinse Bucureștiū, bātu unū corpū turcescū la Giurgiū și puse obsidiune peste loculū acesta, care forma unū capū de podū pentru cetatea Rușciuculū ce se află în celalaltū malū alū Dunărei. Totū pe acélū timpū porni *Țerni Georgie*, vātafulū sârbilorū resculați, ajutatū de o divisiune muscālăscă, la Sofia și amenință Adrianopolea. Fără a întimpina ceva împrōtivire, rușiī trecură Dunărea și coprinseră Isaccia, Măcinulū, Tulcea și Hârsova. Ismailulū a fostū silitū să se încina din lipsa munițiunei. Brăila de împrōtivitū s'a împrōtivitū mai lungū timpū, însă la urmă totū trebui să se încine și ea în aceeași pricină. Flotila rusăscă din marea neagră poté acum să mérgă pe Dunăre în susū, ca să sprijinească operațiunile armatei, care espumna Silistria.

Pe rândū era mai mare primejdia pentru neatărnarea împrăției osmane, se deșteptă energia turcilor cu totă tăria. 40,000 turci și 40,000 bosniaci atacă pe *Țerni Georgie* din douē părți, și'lū siliră a se încide în Belgradū. Scăpatū de tótă grigea ce'ī vinea din partea acésta, marele vezirū porni cu grosulū armatei sele la Șumla și de acolo trāmise unū corpū de 20,000 pentru desblocarea Silistriei. În depărtare de o milă dela acésta forturētă se escă o luptă sāngerósă între ruși și turcī, în care ambele părți își ascriū învingerea, fără ca turcilor să le fie reeșitū la cale a desblocă fortăreața, adecă ai băga ajutoriū în lăuntru. Între aceste eată că vine luna lui Noem. Ploiea și néoa începură a face drumurile neāmblate. Rușiī se vezură nevoiți a desface de sine obsidiunea, și după ce provezură locurile, ce le coprinseră, cu garnisóne de ajunsū, se traseră pe la cortelele de iarnă în provinciile dela Dunăre România, Moldavia și Besarabia. Pe malulū turcescū alū Dunărei așezară ostășime numai la capulū nodulū dela Hârsova. — Ziurnalele de „Deba“ ne apromite sfârșitulū acestui resboiū, care se înceie cu pacea dela București, ca apoi să ne pótă descrie încă și resboiulū dela anulū 1828, pe care împratulū Nicolaū a voitū să'lū conducă în persónă.

Monarhia Austriacă Transilvania.

Sāntemū însărcinați a publica următorulū articulū.

S i b i i ū 21 Decem. c. n. 1853. În Nr. 96 alū Gazetei Transilvaniei din 2 Decem. citirāmū de curāndū unū articulū, care asupra nōstră, o mărturisimū curatū, a făcutū o întipărire neplăcută.

Discusiunea cea în formă de prociāmare, a avutū de scopū, precum se pare, a ne aduce a minte, ca să facemū părăstase în totū anulū pentru romāniī cei căzuți în turburările dela anii 1848 și 1849, care estimpū, după cumū scriitoriulū aceluī articulū, învinuinduse pe sine însuși, o mărturisește, aū remasū „*d i n n e p ā s a r e , l e n e , s é ū d i n a l t e p r i c i n e s e c r e t e*“ (noi din partene cedāmū vārtosū, că din cele douē pricine numite, fiindcă în urmă aceste sāntū de ajunsū).

E lucru frumosū și cinstitū a'și aduce aminte de cei reposați prin rugățiuni și jertfe sfinte în înțelesulū credinței și alū dragostei creștinești; însă a pregăti calea spre acésta prin o încāntare publică a unei aducerī aminte pline de sānge, a provoca să easă din mormāntū umbra unui trecutū plinū de fatalități, a readuce în minte icóne de acele, care, cu cătū é mai

desu vǎlulũ, ce le acopere, cu atȃta   mai bine, acesta nu  nsemn z  a lucra  n  n elesulũ  ndur rei cre tine, alũ dragostei  i alũ iert rei.

Jertva cea prea sf nt ,  ntru ac rei aducere aminte se face liturgia, s'a  nceiatũ cu cuvinte de  mp ciuire, — apoi  ntr'adeverũ cu aducei aminte de cele amare, care dau dovad , cumc  omul nici ca s  uite, nici s  ierte, este reũ  ndrumat  dojanirea pentru sev r irea evlaviei cre tine  i a slujbelorũ dumnezeesti.

Pag. | 431

Cumũ vinũ rom ni   la c lc iulũ acelu   articolũ de se numescũ unũ poporũ, „c a r e s e p  r   s e   t e e l   p e s i n e     i,”  i c ruia din pricina acesta i se apromite, c  „v a f i p  r   s i t   d e t   t   l u m e a,” este cu anevoi  a deduce din  ntregulũ lui contestũ.

 nainte de punctul de  nceiere alũ acelu   articolũ li se arunc , c  ei arũ fi „o n     i u n e, l a c a r e s i m     u l   d e s i n e     i d e d e m n i t   t e a s e a o m e n   s c     t i n e n u m   i c   t   f l a c   r a d e p a i e,  i c a r e d i n p r i c i n a a c   s t a n   a r e s   s e m   i n   c   j   s c  , d a c   m   i c u r   n d   o r i m   i t   r z i   m u l     b u n i a i s e i f i i o p   r   s e s c  .” —

O D mne, pentru ce ear  i cu vorbe de aceste? ! — De  i noi nice c  cun  temũ pricina, nice c  avemũ destul  agerime de minte, ca s  g cimũ cu ce cuv ntũ  i batjocorescũ pe rom ni cu asem narea focului de paie, totu i spre a da adevेरului cinstea sea, trebue s   nf    mũ  n privin a acelor a p rere cu multũ mai folositor . Rom ni   adec   n deob te s ntũ unũ poporũ bravũ, credin iosũ, cu unũ s m tem ntũ simplu, s netosũ, care f r   ndoel   tine mai multũ de c tũ unũ focũ de paie, prin urmare nu lesne se abate dela direc iunea sea cea cu totulũ practic , prin frase bombastice.

P r sirea „multorũ fi   bun   a i se  ,” de care se vorbe te  n acelu   articolũ, s'a al turatũ acolo numai pentru forma cea veci  clasic  a cuget rilorũ  i   probabilũ, c  nu s'a pusũ  ntr'adinsũ, aũ p te c   nsu i scriitorulũ articolului este unũ astefliũ de fiu,  i  n urm  unũ omũ, c ruia i s'a ur tũ  n Europa?

D e l a m   r g i n i D e c e m .  n 12. Dec ndũ s'a  ncisũ Dun rea a cam  ncetatũ transportulũ de marfe din  era turc sc , nice scumpi  nice orezũ nice bumbacũ nu se m i vede pela noi cum era p n  acuma, ace  i articuli aũ luatũ unũ pre   nsemnatũ  n Rom nia,  i de aceea uni   se esport   i din Bra ovũ. Cu vaporii Austriacii din Constantinopole dab  se str cur  ceva marfe colonicali. Pe   de vite  n toamna trecut  dab  aũ  ntratũ ca vreo 5 mi  , care de alt dat  p n   n timpulũ acesta s  urc u la 20—30000. Causa este c  fiindũ scumpe  n  ar   i av ndũ pu in  c utare  n Bra ovũ, nego itorilorũ nu le d  m na ale aduce, apoi m i avemũ  i pedec  mare cu lasaretulũ de 3 septem ne,  i cu lipsa m g ziilorũ. Drumulũ pred lului s'a izpr vitũ cu totulũ, inginirulũ, care la cl ditũ D. Gertner a seceratũ lauda celor m i mari  i recuno tiin a publicului  i prin unele semne de suvenirũ. Mul i Bra oveni aũ venitũ  n toamna trecut  ca s 'lũ vaz  c  este ceva m iestru. — Auzimũ de securũ c  generalele rusescu Engelhart a c zutũ  n lovirea dela M cinũ.

 nt mpl ri de zi.

Maiestatea Sea  mperatulũ a plecatũ comitatũ de  nt iũ general-adjutante contele Griune cu unũ trenũ separatũ prin Praga, Dresda, Lipsca, Hof  i Norinberga la Monahũ.

Se scrie din Belgradũ cu datũ din 11e Decem. cum c  zioa S. Adreiu a fostũ pentru S rb  n trei privin e  nsemnat ,  nt iũ pentru c  s'a s rbatũ zioa aducerei aminte pentru c  tigata independin , la care serbare nu s'a cititu rug  iunea obicinuit  pentru protectorele

loră rusesă împăratul Nicolae, și consulatele rusesă nu a luat parte la ea; adoua pentru că i'a surprins știrea despre stricarea flotei turcești, și despre prinderea admiralei, și ală treilea pentru că atunci a murit Muhafiu Belgradului Ițet Pașa.

Dela London se scrie cu dată din 16 Decem. c. n. Lordul palmerston și a dată dimisiunea, și de 48 ore a încetată a mai fi medulariu ală cabinetului Aberdeen. Acestă evenimentă a fostă, ce a mișcată pe contele Aberdeen a călători eră din fugă la Osborn de unde apoi s'a întorsă, și cu elă știrea despre aceea că Maiestatea sea a primită abdicățiunea lui Palmerston.

Bursa a fostă în Londra foarte apăsată la știrea despre abdicățiunea lui Palmerston.

Lordul Redclif se silește în totă cipulă a pune în lucrare ună armistițiu. Divanulă a ținută despre acēsta mai multe ședințe. — La o ședință dintre aceste nu a vrută să ieie parte Serascierulă. Acēstă persōnă înaltă să fie în cērtă cu cunoscutulă generale ală gardeloră Mehmed Rușdi Pașa, pentru că elă nu este înțelesă cu planulă de operațiune a ministrulă de resboi, și pentru aceea să'și fie cerută dimisiunea.

Timesulă s'a telegrafită din Viena cu dată din 13 Decem: Se cugetă, cum că Persia sumuțată de Rusia a deciarată Porții resboi, și cu o putere înbinată ruso-persică merge către Erzerum.

Pe lordul Aberdeen îlă zugrăvescu englezii șezindă pe ună vasă cu erbă de pușcă, și fumândă din pipa păcii, o notă diplomatică sucită în fitiliă stă giosă la pământă aprinsă.

Din câmpulă resboiului.

Gazetele străine și ale monarhiei nōstre totă se mai ocupă cu învingerea rușiloră dela Snop, cu cea dela Acalțicu, și întrupele se vedă și semne despre învingerea dela Baș-Cadâclară de carea vorbirămă în numărulă trecută. — Despre învingerea dela Sinop face principele Mencicof împăratulă Nicolae următorilă raportă: „Ordinulă Maiestății Vōstre împărătești s'a pusă în lucrare de flotă în marea neagră întrună modă strălucită. Escadra turcescă dintăia care a cutezată să se așeze spre luptă, a fostă dărpănată de vice-admiralele Nahimof. Admiralele turcesă care a comandat'ă este rănită, făcută prisoneră și transportată la Sevastopole. Vrajmașulă a fostă în portulă dela Sinop, unde sprijinită de bateriele de pe țărmă a primită luptă. Noi iamă stricată 7 fregate, 1 șalupă, 2 corvete, 1 vapore și mai multe corabie de transportă. Ia remasă numai ună vapore pe care la mântuită numai iuțimea sea. Precum se vede acēsta escadră a fostă totă aceea, carea era armată, ca să ocupe Soctumulă, și se aducă popóreloră muntele (în Caucasia) ajutoriă. Noi amă perdată ună ofițeră subalternă, 33 de matroză au fostă omorâți, 230 răniți. Eă încă nu amă detaiuri în scrisă, aducătorilă acestui raportă adjutentele meă vice-colonelă Scolcof, va putea însă acēsta din gură spune. — Nu e dară adeverată că Mencicof însuși a alergată la S. Petersburgă, ca să pună raportulă acesta la picioarele tronului, pe cum zicēu gazetele englezești.

Teatrulă resboiului prin deciararea de resboiă a Persiei s'a întinsă dela Dunăre prin marea neagră și Asia transcaucasică până la marea caspică, și acuma și în Persia, cu tóte acēste divanulă s'a deciarată în contra unui armistițiu, ce i s'a recomandată de puterile apusene. Dară nice ună nu este protocolulă conferinții vieneze pe basa unui armistițiu întemeiată. Protocolulă acesta și nota colectivă nu pune temeiă pe armistițiu, ci numai pe împărțășirea porții la negociațiunile de pace, ce au de a se pertracta, fără să se pună sfârșită

vrăjmăşielor de acuma, adecă oştirile se pot băte cu armele până când diplomaţii lucră cu condei.

După ştiri private, ce ni lea împărtăşit un prieten delă margini călătorii cari vin delă Craiova spun că în 12 ale acestei lune ar fi fost o lovire la Craiova a cărei rezultat încă nu se ştie, atăta însă este adevăr că delă Craiova până la Bucureşti gema de muscali, turcii vrău să forţese în mai multe locuri trecerea peste Dunăre, şi la şanţurile din pregiurul Bucureştilor se lucră zioa şi nóptea. Se vorbeşte şi despre o lovire la Giurgiu, unde ruşii să fie pătimit o şlapă mare. Nu cumva înţeleg călătorii afera delă Măcin.

Scumpetea este în ţera romănescă mare, şi în Bucureşti nu se capătă nice păne, pentru că morele sânt luate pe séma ruşilor.

Principatele Danubiane.

O. D. P. are un articol cu dat din 10 Decem. c. n. în care descrie starea principatelor acestor într'un mod, care ne pôte tare interesa, de aceea îl luăm şi noi în colonele noastre: Articulul sună aşia:

Delă denumirea General-adjutantului îperătesc Budberg de Gubernatore, a general-consulelui Consiliariului de stat Halcinski de vice preşedinte al statului administrativ ecstraordinariu, a păşit sórtea principatelor într'o fasă cu totul nouă, carea după părerea noastră merită obşteasca atenţiune în gradul cel mai înalt. Aicea nu se tractese despre un principat mititel, ci despre ţere de 2000 mile pătrate în periferiă, despre o poporaţiune mai cu totul asemenea de 3½ milioane de suflete.

Puind eu acésta afirmaţiune me provocă la însaşi opiniunea locuitorilor de aici, cari sânt fără întrebare în stare a scóte starea lucrurilor din izvoră cu mult mai secure, şi ale judeca cu mult mai drept de cât ce se pôte acésta face în Europa apusenă.

Aicea se fac în privinţa denominărilor celor nou următoriele priviri: După ce în urma deciaţiunei de resboi din ¹⁴/₂₆ Aprile 1828 domni stăpănitóri de atunci G. Gica şi A. Sturza a eşit necondiţionat din ţeră, a denumit Țarul pe generalele Palen numai de preşedinte al Sfatului Administrativ al ambelor principate, şi general-Consulele de atunci Minţiaci nu a avut nic o influinţă asupra guberniului ţerei, ci a luat numai parte la negoţiaţiunile proiectului celui nou de organisaţiune. Contelui Palen au urmat generalele Geltucin şi după mórtea lui fără veste în ¹¹/₂₃ Octom. 1829 generalele adjutante Ciselef tot în aceea sferă de activitate a unui preşedinte astfel, în cât el nu a fost obligat a lua delă comandantele suprem al trupelor contele Diebici porunci pentru ţinerea lui în privinţa legislaţiunei şi a administraţiunei acestor dou ţere.

Mai departe observese Moldo-romăni: După ce în revoluţiunea nesăngerósă din ⁹/₂₁ Iuniu 1848 principele G. Bibescu a lăsat ţera şi vreocâteva lune mai târziu a fost silit şi principele Sturza să' urmeze, şi după aceea tot odată intrară trupe ruseşti şi turceşti în ambele principate, nu au fost denumit nice guvernatore turcesc, nice rusesc, ci în consunţă cu art. 18 din „Regulamentul organic, al acestor ţere s'a aşezat cu înţelegerea ambelor curţi numai de consiliu administrativ din sinul naţiunei alesul caimacam adecă locuţiintele demnităţii princeşti.

Acuma a urmat denominările ruşilor cu totul în alt înţeles. Amândoi principii Gica şi Ştirbei nu au resignat precum ne este cunoscut, ci ei sa retras numai până la o mai de parte desvoltare a evinemintelor. Ucasul însă îperătesc prin care generalele Budberg se dumeşte de preşedinte al ambelor principate, nu vră să ştie nimic de o

retragere vreșelnică a Principilor, ci primește aceste ca o abdicățiune definitivă. Prin aceea însă, că generalele consule rusescū Halcinski s'a așezat de vice președinte cu nebăgarea în sēmă a independinței naționali și a tractatelor privitorie la administrațiunea țărilor acestor, s'a restorat cu totul alcătuirea sfatului administrativ.

Denominarea consiliariului Halcinski se pare cu atăta mai însemnată, cu cât este mai secură, cum că dintre membri sfatului administrativ și a nume al Romăniei dabe ziometate sânt ōmeni în adevērū îngrijați pentru independința politică a țerei lor. Președintele Georgie Filipescu este un om slăbănog moșnēg de 80 ani, care tot încă visēsă de scaunul principesc (?). Însă și altminte este acest sfat administrativ constătătoriu din 7 medulari (al 7le este președintele) astfeliu alcătuiind, cât putem afirma cu încredințare, cum că ziometate din el se ține acuma de partita rusescă carea la număr este cam mică, însă cu atăta mai puternică. A lipsit dară numai consulele generale rusescū ca să facă al optelea medulariu, și ca cabinetul rusesc să fie secur la tôte împregiurările asupra minorității, însă să punem că tôte medulariele ale sfatului administrativ sânt nviat de spirit patriotic, unde a remas înceierea liberă, decât constituțiunea țerei este ridicată?

Astfeliu de lucrări și multe alte împregiurări fac îngrijați pe locuitorii principatelor pentru pusețiunea țerei lor în viitoriu, și cu încordare privesc către Viena și la rezultatele conferințelor celor patru poteri.

Franția.

P a r i s ū 16 Decem. c. n. Retragerea lordului Palmerston din ministeriu a făcut aici o senzațiune mare. Pretestul care se spune, că nobilele lorduri nu s'a învoit cu colegii se în privința bilului de reformă, nu a înșelat pe nime aici. Știmu pré bine că lordul Palmerston nu a aprobat politica de pace a lui Aberdeen și de aceea a eșit din cabinet. Retragerea acestui bărbat de stat este o dovadă, cum că politica de pace a lordului Aberdeen a biruit pe deplin în sinul cabinetului Angliei. Este însă întrebarea că fivor urmărilor pentru acesta tocmai așa de favoritorie. Lordul Palmerston este fără îndoială cel mai popular bărbat de stat în Anglia, care lingusește mai mult sumeției naționali alui Ion Bulu, și de aceea nu ar fi fără potință, ca retragerea lui se zgudue atât de tare cabinetul, cât să silēscă pe Lordul Aberdeen a se retrage.

La întâmplare să fie silit contele Aberdeen a se retrage, ar pași Lordul Palmerston în fruntea administrațiunei ca ministru primariu. Aici ar fi ōmenii mai mulțumiți cu Palmerston decât cu Aberdeen; pentru că zace învederat în interesul cabinetului nostru a vede în Anglia un ministru energios în fruntea administrațiunei.

Din Marsilia a sosit astăzi știrea, cum că rușii au mușcat o corabiă englezescă, și după aceea a vizitat'o. Dacă se știe cât de sensibil spntu englezii asupra tot ce se ține de marină, atunci ne putem face idee, ce feliu de întărătare va produce acesta știre în Londonu. — Știrea acesta o adevēresc și gazetele englezești. — În consiliul ministeriale englezesc s'a hotărăt, cum că decât va trimite pōrta ajutoriu seū munițiune în câmpul resboiului din Asia, să fie transportele petrecute de corăbiile englezești.

P a r i s ū 18 Decem. c. n. Cunoscuta prin Telegraful deciațiune a „Monitorelui” despre retragerea lui Palmerston încee cu următoriele cuvinte: Politica din afară a remas cu totul străină la hotărătarea nobilei Lorduri, și noi sântem convinși, că această întâmplare, nu va turbura nice întrun feliu înțelegerea ce spre norocire constă între Anglia și Franția

despre marele interes, ce ocupă Europa. Cu toate acestea nu se vor mira oamenii cum că a noastră condurere urmărește la eșirea din cabinet a celui bărbat de stat care așa de activ a contribuit a aduce acesta înțelegere, și de aceluși bune simțiminte s'a bucurat totu deuna guvernul Majestății sale a împăratului.

P a r i s 18 Decem. Tânguirea care arată „Monitorele” asupra retragerii Lordului Palmerston a făcut mare vază.

Pag. | 435

Aicea sânt oamenii de obște de aceea opiniune, cumcă Lordul Palmerston la desciderea viitoră a parlamentului va fi stăpânul situației și cu elementele cabinetului Lordului Derby va trece la cârmă. Guvernul nostru îi pare rău despre eșirea acestui bărbat de stat, căci dintre toți miniștrii englezești el a fost unicul, care a simpatizat mai tare cu împăratul.

Anglia.

Eșirea lordului Palmerston a făcut în Anglia mare senzație. Este însă de însemnat că înfocatul acest lord mai cu seamă în luna lui Decem. se pare a fi neascultător. În Dec. 1851 a eșit din cabinetul Lordului Russell, după ce a fost 5 ani ministrul treburilor din afară în acest cabinet. În Dec. 1852 a surprins nobilele lorduri lumea prin înpăcarea cu lordul Russell și cu vigii. În Decembrie 1853 erau s'a stricat cu amicii săi. Cam de unu timp mai lungușor să totu arăta întracolo, cumcă aru fi o desbinare în cabinet. Lordul Palmerston s'a certat cu colegii săi în toate punctele esențiale, el a rămas cu neplăcere la înclinarea puseică a partii peiștilor, el are puțină opiniune despre reforma parlamentară a lordului Russell, și el osăndește politica din afară a lordului Aberdeen. —

„Timesul” din contra vrea să știe, că eșirea lui Palmerston din cabinet n'are nimic de a face cu întâmplările din orient, și că nu ba lua în privința politicii din afară a Angliei nice cea mai puțină influență.

Rusia.

Invalidul umple spatele sale cu ordinanțele împărătești în privința darurilor și înbinărilor în ranguri ale soldaților cari s'au distins în bătălie turcești pe uscat și pe mare. Afară de acesta se zice că împăratul aru fi poruncit următoarele: Subt împregiurările de față amu aflat de lipsă, cercul Besarabia și guvernamentul Cerson și Tauria ale pune în stat de asediu. Guvernamentul Tauria și o parte a guvernamentului Corson de partea stângă a Bugului are să ste sub poruncile Șefului de marină al nostru, admiralei și general-adjutantului principelui Mencicof, cercul Berabia, și partea cealaltă a guvernamentului Cerson de partea dreaptă a Bugului sub comandanțele corpului al treilea de armată, Generalele de cavalerie Osten-Sacken. Principele Mencicof și Baronele Osten-Sacken voru face întrebuințarea despre drepturile ce li se cuvin după dispozițiile ustavului din 5 Decem. 1846 în totu timpul, câtu va ține statul de asediu.

În raportul, ce-lu face generalele adjutante principele Andronicov către general-adjutantele principe Voronțov mă pe care acesta la trimis Majestății Sale împăratului Nicolaie, despre lovirea dela Acalțicu, descrie de amăruntul totă decurgerea luptei apoi zice:

„Eu cugetu a pot privi această luptă ca unu act de arme extraordinariu. O canoadă tare de o oră, unu foc de cartace și de pusce cumplit de dou ore, o luptă de

patru ore cu armele politice, carea a continuat într'o gonire cu amărățune peste munți și văi, s'a putut ținea cu onore numai prin vitejia și neobosita neînpăimantare ale trupelor rusești; ele arată, că nu e împedecare pentru luptători, ce sânt înfocați de credința ortodocșă, cari la ciământarea înălțatului lor împărat pentru credință, împăratul și patriă au apucat armele. Și ore poteară fi vreo pedecă pentru o armată, carea pururea își repete cuvintele domnitoriului său: „Spre tine Dómné am nădăjduit să nu ne rușineză în veci”.

Persia.

Despre întâmplările din Persia, care a luat o pusețune vrăjmășească asupra Turciei se scrie „Independanții” din Paris următoarele:

Precum se pare, decând s'au întâmplat rescóla din Curdistan asupra stăpânirii porții, au ocupat persiani câmpiele ce zac de către apusul muntelui Zagros un ținut, ce este locuit de o mulțime de seminție ale popórelor nomadice și resboioase, care trupelor ce erau trimise dela Constantinopole s'au pus în contră. Fiind că divanul nu a vrut să se slobódă într'o luptă fără folos, așa dară el a încongiurat negociațiun.

Nainte cu vreocățiva ani Șahul Persiei ne îndestulit cu modul în care ambasadorele lui a reprezentat interesele Persiei în Constantinopole, la ciămată înderăpt și a pus de ia scos un ociu, ca să'l pedepsescă pentru nedestoinicia sea. De atunci s'au totu tărăt discusiunile până în momentul de față. Guberniul persian câștigat se prin aurul rusesc, se că vrea să se folosescă de ocaziunea acésta bună, a strins cu încetul trupe lângă provincia Aderbidianu și a lăpădat acuma masca. Într'o scrisóre, ce'mi zace înainte se zice și aceea, cumcă persii ar fi făcut și invasiuni în pământul turcesc.

Se vorbește de o oștire de 100,000, ziometate însă din aceste trupe vor fi mai aproape de adevăr. Trupele sânt organizate cu totul pe picior european. Artilăria este comandată de un franțos și de un italian.

Dela anul 1829 când trupele rusești au străbătut până la granița de către mézăzi a provinciei Aderbidianu, a domnit cea mai sinceră amicitie între Persia și Rusia. Ba ce e mai mult Șahul de acuma și a luat și instructori ruși în armata sea.

45.

Publicarea sumelor dăruite la fundațiunea Franțiscu Iosifiană:

				M. C.	
				fl.	cr.
Dela Simeon Bobeiu	Par. la Petreni	—	—	5	—
„ Simeon Țintea	„ la Cîrnă	—	—	5	—
„ Unu Anomim din Brașov	—	—	—	10	—
„ Unu Anomim din Cristian	—	—	—	10	—
Suma				30	—
Din Protopopiatul Joajului					
Din Comunitatea Bârșău. Din Lada Biserici 8 f. Dela N. Ianovici Par. 3 f. N. Pătrașcă Titor 2 c. G. Blaj 6 c. B. Suledetian Crâz. 10 c. I. Gavrilă Titor 10 c. O. Peter 6 c. A. Gober 6 c. P. Moris 10 c. D. Corabia 10 c. D. Pătroșcă 10 c. S. Crișan 6 c. M. Hancilă Birău 10 c. A. Conijă Titor, A. Govrilă, I. Crișan câte 6 c. N. Gavrilă					

10 c. T. Podelian, N. Părau, P. Honcilă, A. Solomie câte 6 c. I. Pătroșcă 10 c. D. Canijă 6 c. I. Ionovici 4 c.		
Suma	14	—
Din Comunitatea A l m a ș u l u ȋ m a r e. Din Lada Bisericii 2 f. Dela I. Costé Paroh 2 f. V. Popa 40 c. P. Târziu, O. Târziu, S. Cloamba, I. Abrudén, S. Cloamba, P. Coșobea, I. Jidira, I. Pășcău, G. Târziu, G. Popa, și A. Popa câte 20 c. S. Târziu, A. Toca, I. Abrudean, L. Cloamba, O. Băra, I. Ursă, N. Blea, N. Cloamba, V. Târziu, I. Târziu a Tomi, V. Tioca, A. Popa, T. Târziu, N. Nécșa, A. Adam, și I. Tida câte 10 c.		
Suma	11	—
Din Comunitatea S u l i d e t e . Dela Ce. Paroh I. Avraam 2 f.	2	—
Din Comunitatea B u z ă ș i ȳ , Dela Creștiniȳ de acolo fără consemnarea numelor 4 f.	4	—
Din Comunitatea S ă c ă r ă m b u l u ȳ Din Lada Biserici 50 f. Dela S. Pizo Par. 6 f. A. Furca Curator 2 f. I. Budu Cantor 1 f. G. Borza Titor 1 f. I. Stanciu Titor 1 f. I. Vărmăjanu 1 f. N. Todor 10 c. P. Magda 20 c. P. Căzanu 4 c. P. Abrudeanu 10 c. G. Argianu 30 c. N. Borza 1 f. C. Moldovan, G. Feredianu, L. Straja, I. Boldor, și I. Vărmăjanu câte 10 c.		
Suma	65	4
Din Comunitatea P a m a ș M a r e S u s e n ȳ , Din lada Sf. Biserici 20 f. V. Poten Paroh 5 f. Șt. Popa Cantor 1 f. S. Ania Cantor 4 f. I. Trif cit 1 f. I. Mariș 1 f. T. Vodă 20 c. N. Rusan 20 c. I. Popa hotman 20 c. N. Tomă 10 c. I. Galia, M. Trif, N. Mihăilian, M. Ursă, I. Necșa câte 10 c. P. Zdira 6 c.		
Suma	34	6
Din Comunitatea N ă d ă ș t i a 2 f. Dela Par. localu N. Costia 2 f.		
Suma	4	—
Suma	164	10
La care adăogându-se suma publicată în numerii trecuȳ de —	6400	3
Suma totală	6564	13

Cursulȳ baniloru la Viena în 23. Decemvre Calend. noȳ.

Aurulȳ	—	—	—	—	—	—	—	119½
Argintulȳ	—	—	—	—	—	—	—	115¼
